

Siya “Kansang Ang Katungod Mao”	3
Pasidunggi Ang Dios Diha Sa Imong Lawas	15
Ang Gugma Nagapalig-on	17
Pagpakigbatok sa Tentasyon	19
Pangitaa Ang Mga Kaayo Nga Anaa Sa Ubang Tawo	21

Siya “Kansang Ang Katungod Mao”

“Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova: Kuhaa ang mitra, ug kuhaa ang purongpurong... kini usab mahanaw, hangtud moabut siya nga may katungod niini ug akong ihatag kini kaniya.”
—*Exequiel 21:26,27*

Ang hataas nga mga siglo sa tawhanong pag-antus ug kaguol ang gipasabot sa Bibliya nga kagabhion, nga sa ngadtongadto mahuman sa kalipay sa kabuntagon. (Salmo 30:5). Salamat nga, ang malig-on nga gipasikaran sa paglaum sa pag-abot unya sa bag-ong adlaw gihatag diha sa mga saad sa Diyos ngdato sa katigulangan nga si Abraham, ug gipadak-an pa kini samtang gibalik kini sa iyang mga sumusunod pinaagi sa mga balaang propeta. Ang gisaad sa kang Abraham mao nga pinaagi sa iyang “binhi” ang “tanang kabanayan sa kalibutan” mapanalanginan.—Gen. 12:3; 18:18; 22:18

Sa Hebreo 11:10, atong mabasa nga si Abraham “nagpaabut man niadtong lungsod nga may mga patukuranan, kinsang magtutukod ug magbubuhat mao ang Diyos.” Ang lungsod gigamit sa Bibliya nga nagsimbolo sa pangagamhanan. Ang lungsod, “kansang magtutukod ug magbubuhat mao ang Diyos” nga diin gipangita ni Abraham nga usa ka balaanong kahan-ayan—sa usa nga angayan sa mga saad nga gihatag sa Diyos kaniya. Makaduda kita kon nasabtan ba ni Abraham ang tanang implikasyon sa mga talagsaong panaad nga gihimo sa Diyos kaniya. Apan, tataw nga iyang nasabtan nga ang gisaad nga panalangin sa tanang katawhan mahiabot pinaagi sa mga ahensya sa usa ka pangagamhanan diin ang iyang binhi adunay importanted nga parte niini.

Kini nga hunahuna namugna gikan sa propesiya nga gisulti sa apo ni Abraham nga si Jacob, sa wala pa siya mamatay. Siya niingon, mahitungod sa iyang anak nga si Judah, “Si Juda itoy sa leon: Gikan sa mga tulukbon misaka ka, anak ko: nga nagtikoko

siya, ug milukso siya ingon sa leon, Ug mao kini ingon sa leon nga baye, kinsa ang magapukaw niini? Ang cetro sa gahum dili pagakuhaon kang Juda, ni ang barras sa pagkapangulo gikan sa taliwala sa iyang mga tiil, hangtud nga moabut si Shilo; Ug maiya ang pagka-masinulondon sa mga katawohan. “ (Gen. 49:9,10) Kini nga propesiya gisulti samtang ang mga Israelita didto pa sa Ehipto, diin ang simbolo sa harianong katungod sa pagmando mao ang nagtikoko nga leon. Ang tataw nga implikasyon niini nga propesiya mao, nga busa sa maong tribu ni Judah adunay moabot nga halangdong tigmando, siya nga maoy maestablisar ug kalinaw—sumala sa gipasabot a kahulugan sa ulohan nga “Shilo”—ug magatuman sa mga saad nga gihatag sa Diyos ngadto kang Abraham.

ANG BALANG NASUD

Si Moses gipadako sa Diyos para maoy moluwas sa katawhang hebreohanon gikan sa pagkaulipon sa Ehipto, ug pinaagi kaniya gihatag sa Diyos ang Iyang balaod sa nasud. Ang pagkamatinud-anon sa maong Balaod moresulta unta dili lamang kinabuhi para sa katawhan, kon dili sa makatingalahang binayaw nga posisyon para sa nasud. Ang Diyos nagsulit mahitungod niini, “Busa karon, kong kamo magapatalinghug gayud sa akong tingog, ug magabantay kamo sa akong tugon, nan kamo mamahimo nga akong kaugalingon nga bahandi gikan sa kinataliwad-an sa tanang mga katawohan: kay ang tibook nga yuta, ako man: Ug alang kanako kamo mahimo nga usa ka gingharian sa mga sacerdote, ug usa ka balaan nga nasud. Kini mao ang mga pulong nga igapamulong mo sa mga anak sa Israel.”—Exodo 19:5,6

Kining maong taas nga posisyon nga pagaokupahan sa Israel isip parianon, balaang nasud sama sa tin-aw nga gipakita sa Diyos maoy usa ka kondisyonal pinasikad sa pagkamatinud-anon diha sa iyang kasabutan. Iyang gihatag sa katawhan ang kada posibleng oportunidad nga mahimong matinud-anon, sa paghimo diha sa dakong pagantus diha sa ilang pagkamasupilon ug pagpahilayo. Ubos sa pagpangulo ni Josue, gidala sila ngadto sa yuta nga gisaad, ug sa pipila ka mga siglo human sa iyang kamatayon walay nangulo kanila. Niining panahona, ang Diyos nagtuboy ug mga hukom nga moluwas kanila nga kanus-a isip resulta sa ilang pagkadili matinud-anon nahulog silang paon ngadto sa nagpalibot nga kanasuran.

Si Samuel ang katapusan niini nga mga hukom. Samtang siya naglingkod isip hukom, ang mga Israelitas nagapangita

ug hari. Gusto nila nga sama sila sa nagpalibot nga mga kanasuran. Ug ang Diyos nisugot niini nga hangyo ug gidihogan si Saul ni Samuel nga mamahimo nilang unang hari. Si Saul naghari ug nangulo nga maayo apan sa kaulahian nagpakita nga dili matinud-anon, ug si David ang gipuli kaniya bisan tuod wala kini siya molingkod hangtud nga namatay si Saul.

Si David pinalangga ug maayo sa Diyos, ug kaniya gihatag ang maayo nga saad nga mao ang katungod sa pagpangulo dili gayud kuhaon sa iyang banay—“Ug ang imong balay ug ang imong gingharian pagahimoong malig-on sa walay katapusan sa imong atubangan: ang imong trono pagapalig-onon sa walay katapusan.” (II Sam. 7:16) Busa nga ang harianong aspeto mahitungod sa binhi ni Abrahan nga maoy manalangin sa tanang kanasuran dugang pa nga gidili. Dili lang nga ang gisaad nga mangulo magagikan sa tribu ni Juda, kondili gikan sa banay ni David.

Ang Diyos nigamit sa ginghariang kahan-ayan sa Israel isip pagilustrar o kaha tipikal, sa usa ka mas dako pa nga gingharian nga iestablisar sa kaulahian sa kamot sa gisaad nga Mesiyas. Atong nabasa ang mahitungod sa anak ni David nga si Solomon, nga siya “Nilingkod sa trono sa Diyos isip hari imbes si David nga iyang amahan.” (I Cron. 29:23) Matood kini siya sa mga nagsunod nga mga hari sa kaliwat ni David. Ang uban kanila matinud-anon sa Diyos, ug ang uban usab dili. Pero, bisan paman niini wala kuhaa sa Diyos ang gingharian gikan sa kaliwat ni David.

GINGHARIAN SA ISRAEL GIWAGTANG

Kining maong tipikal nga kahan-ayan sa gingharian nagpadayon hangtud sa mga adlaw ni Haring Zedekiah, nga usa sa mga pipila nga nagsunod nga mga dautang hari. Ug kini siya mao ang katapusan, kay mahitungod kini kaniya nga ang Diyos naghimo kang Propeta Exequiel nga magsulat, “Ug ikaw, Oh dautan nga gisamaran sa samad nga sa kamatayon ang principe sa Israel, kang kansang adlaw ania na, sa panahon sa katapusan sa kadautan, Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova: Kuhaa ang mitra, ug kuhaa ang purongpurong; kini dili na magasama; bayawa ang anaa sa ubos, ug ipaubos, ang anaa sa itaas. Akong balihon, balihon, balihon kini; kini usab mahanaw, hangtud moabut siya nga may katungod niini ug akong ihatag kini kaniya.”—Exe 21:25-27

Adunay dakong katapusan niini nga pamahayag nga ang “adlaw” miabot, sa katapusan sa kadautan.” Timailhan usab kini nga ang

“adlaw” nga gisulti nga miabot nasulti na daan, ug matood gayud kini. Sa dihang ang Diyos nakigsaad sa Israel pinaagi sa Balaod nga gihatag kang Moses, Iyang gisaad sa pagatiman kanila ug pagpanalangan kanila kon sila matinud-anon kaniya. Hinoon, siya usab nipasidaan kanila sa mabug-at nga silot kon sila dili magmatinud-anon.

Usa nini sa mga pasidaan nahitala sa Levitico 26:17-28. Dinhi nagka lain laing mga silot ang gihisgotan nga tin-aw nga nagduso sa mga panahon niadtong sila mga binihag sa mga Moabites, Midianites, Philistines, ug uban pa. Human sila napasidan-an niining gagmay nga mga silot, ang Diyos hinoon nideklarar, “Ug kong nianang mga butanga dili pa kamo magapatalinghug kanako, nan ako magacastigo kaninyo sa makapito pa tungod sa inyong mga sala.” Kini nga “makapito” nga dugang silot gihisgotan sa makaupat.

Nasabutan sa daghang mga magtolun-an sa propesiya sa Bibliya nga ang kada paghisgot sa “times o panahon” niini nga teksto nitugbang sa tuig sa Judeo nga 360 ka adlaw. Sa Numeros 14:33,34 ug Exequiel 4:5-8, gihatagan sa Diyos ug basehan para makalkular kini nga propesiyanghong sukod sa panahon diin iyang giingon nga kada adlaw angay ihapon nga usa ka tuig. Pito ka kapanahunan sa 360 days ka adlaw mao ang 2,520 ka adlaw. Sa kada adlaw nga nagrepresentarsausakat tuig, kiningapanahon moabot ug 2,520 ka tuig.

Kon, sa atong teksto gipakita, kining maong hataas nga panahon sa silot sa Israel nagsugod sa dihang ang ilang katapusang haring si Zedekias gipapha, nagpasabot kini nga hangtud 2,520 ka tuig gikan niadtong sila makapaabot ug langitnong pabor nga maoy magluwas kanila isip katawhan. Sa panahon sa pagkapapha ni Zedekiah, ang nasud nahimong piniriso sa Babilonya, ug bisan tood sila gitugotan nga makabalik sa ilang yuta wala sila nakaangkon ug nasudnong kagawasan. Ang ilang gingharian,, ang tipikal nga gingharian sa Diyos, niabot na sa katapusan, ug nga samtang gisaad ni Exequiel nga hangtud dili siya muabot nga ang kansang katungod mao iyang gipasabot nga wala kini siyay kausaban.

HARIANONG PAGKAHALANGDON MAKITA

Unom ka siglo human si Zedekiah napalagpot,, si Hesus, ang gisaad sa Israel nga Mesiyas niabot. Si Juan Bautista nipahibalo sa iyang pag-abot nga nag-ingon, “Paghinulsol kamo, kay ang gingharian sa langit haduol na.” Ang mas husto nga hubad mabasa, “Ang harianong pagkahalangdon sa langit taliabot na.” (Mateo 3:2, Emphatic Diaglott) Matood, si Jesus mao ang mao

ang usan ka harianon kansang gisaad sa Diyos. Siya mao ang binhi ni Abraham. (Gal. 3:16) Siya ang Shilo nga nagagikan sa tribu ni Juda. Siya mao ang binhi ni David nga maoy molingkod sa trono ni David hangtud sa kahangturan.—Buhat 15:16

Ang mga tinun-an ni ni Hesus nidawat kaniya nga mao ang gisaad nga Mesiyas, ang Ang Hari sa Kalinaw, ang dakong Hari nga maghari “gikan sa kadagatan ngadto sa kadagatan sa yuta.” (Salmo 72:8) Sila nitoo nga Iyang iestablisar ang pangagamhanan sa Jerusalem, sa dihadiha dayon. Dili kita magtoo nga nasabtan nila sa husto ang tanan nga gisaad nga gingharian sa Diyos kon unsa ang gipasabot niini sa Israel ug sa tibook kalibutan. Ang importante kanila kaniadto tataw kaayo mao ang kagawasan sa ilang nasud gikan sa pagkabibilanggo sa pagdumala sa mga Hentil, ilabi na gayud ang gingharian sa mga Romano. Ilang gipangutana ang nabanhaw nga si Hesus, “Ginoo, niini bang panahona karon igapahiuli mo ang gingharian ngadto sa Israel?”—kadtong gingharian nga gipalagpot sulod sa panahon ni Zedekiah.—Buhat 1:6

Ingon sa daw napasaligan sila sa mao nga paglaum. Kon wala si Propeta Exequiel niingon nga ang gingharian napalagpot lamang hangtud nga siya moabot “kansang katungod mao?” Dili ba si Hesus mao ang matood nga mohari pagusab sa trono ni David? Matood, nga si Hesus kadtong nahisulat, “Sa kauswagan sa iyang kagamhanan ug sa pakigdait walay katapusan, ibabaw sa trono ni David, ug sa ibabaw sa iyang gingharian, aron sa pagtukod niini, ug sa pagtuboy niini nga may justicia ug pagkamatarung sukad karon bisan hangtud sa walay katapusan. Ang kakugi ni Jehova sa mga panon maoy magahimo niini.”—Isa. 9:7

Kini nga mga butang matood gayud, apan ang wala masabti sa mga tinun-an ni Hesus niadtong una mao nga ang iyang pag-abot aron sa pagestabilisar sa maong gingharian mao ang iyang Ikaduhang Pagbalik, o presensya, diha sa mga kalihokan sa katawhan, giklaro kini ni Hesus sa iyang sumbingay. Ang saysay mao nga siya nagsulti niini nga sumbingay tungod kay sila nagtoo nga ang “Diyos igapadayag sa dihadiha.” (Lucas 19:11) Ang sumbingay mao kadtong usa ka “tawong hamili” nga mipanaw ngadto sa halayong yuta aron sa pagdawat ug harianong gahum alang sa iyang kaugalingon, ug sa pagpauli tapus niini.”—bers 12

Ang rason ngano nga gisulti kini ni Hesus nga sumbingay tungod kay bag-o pa lamang niya gipahibalo ang iyang mga tinun-an diin

ang iyang mga kaaway nagplano na sa pagdakop ug pagpatay kaniya. Iya silang gipahibalo nga iya na nga gipaabot nga siya mamatay ug nga boluntaryong nisugot nga ihatag iyang kaugalingon diha sa kamatayon. Walakininilanasabtangikansapanan-awansa tawhanong panghunahuna, natingala sila kon unsaon paghimo sa usa ka patay na nga Mesiyas nga magestabilisar sa usa ka gamhanan nga gingharian ug ipalingkawas ang ilang nasud gikan sa mga dakodako sa Roma.

Ang sumbingay sa “hamiling tawo” tataw nga nakatabang sa mga tinun-an. Gikan niini ilang nasabtan nga si Hesus mupanaw sa usa ka yugto sa panahon ug nga ang gingharian dili mahimong mamaatood hangtud sa iyang pagbalik. Para kanila, nagpasabot kini ug dugang pa nga pag paabot, ug wala sila masayod kon unsa kini kadugayon. Tungod sa kabug-at sa ilang gibati sa ilang mga kasingkasing, niadto sila kang Hesus didto sa bukid sa Olibo pipila lamang ka adlaw sa wala pa si Jesus gilansang ug nangutana, “Tugani kami, kanus-a man kini mahitabo, ug unsa man ang ilhanan sa imong pag-anhi ug sa pagkatapus sa kapanahonan?”—Mateo 24:3

Kini importante kaayo nga matiman-an ang kahulugan sa pipila ka mga pulong diha sa mga gipangutana sa mga tinun-an sa Diyos. Ang Griyegong pulong nga gibuhad “muabot” literal nga nagpasabot ug “presensya.” Ang pulong “kalibutan” nagpasabot nga “panahon,” ug usab adunay piho nga kahulugan sa mga Hudiyo nga “Panahon sa Mesiya.” Ang Griyegong pulong nga gihubad dinhi nga “katapusan” makapaikag usab---ug kini nagpasabot sa “bug-os nga kahumanan.”

Ang gipangutana gayud sa mga tinun-an kang Hesus, “Unsa man gayud ang timailhan sa imong presensya, kay sa imong sumbinhay sa hamili nga tawo, mibalik ka sa pagestabilisar sa imong gingharian, ug unsa man ang timailhan nga ang oras miabot na sa hingpit nga kahumanan sa Mesiyanhong kapanahunan?” Sila nitoo nga si Hesus mao ang Mesiyas. Ilang naamgohan nga adunay tumong ngano nga nakig uban siya kanila niadtong panahona. Apan tungod kay siya nipalayo pa man ug mobalik sa kaulahian, ila nang nasabtan ang kamatooran nga ang panahon sa Mesiyas adunay kalabutan sa iyang ikaduhang presensya. Ila pa usab nga nakita nga ang iyang presensya magpadayon hangtud sa mahuman ang Mesiyanhong nga Panahon.

Ang tubag ni Hesus niini nga mga pangutana maoy pinaka makalamdag. Sa tanang mga timailhan nga iyang gilatid, nga maghatag ug ebidensya sa Iyang Ikaduhang Presensya ug mag timaan sa panahon sa umalabot nga kahumanan sa Mesiyanhong

katuyoan sa pagpanalangin sa tanang kabanayan sa yuta, mao ang panahon sa dakung kasakitan nga ang ingon wala pa mahitabo sukad sa sinugdan sa kalibutan hangtud karon, ug dili na gayud mahitabo pa.” Kin nga kasakit, matud pa ni Hesus, grabe kaayo nga “ kon ang gidaghanon niadtong mga adlaw wala pa pagkubsi, wala untay tawong maluwas.”—Mateo 24:21,22

Walay usa, kon wala gigabayan sa Diyos, ang makatagna niini sa husto kon unsay nagpaabot sa katawhan karon, ug nga nakapahimo sa mga kasingkasing sa katawhan nga mahadlok. Ang posibilidad sa tawhanong kaliwat nga mahanaw sa dayon mao ana karon ang kamatooran sa tibook kalibutan. Ang hubad ni Lucas sa tubag ni Hesus sa mga pangutana ngadto sa mga tinun-an , nagsaysay ug iyang gikuha ang gisulti ni Hesus nga nag-ingon nga dinhi sa ibabaw sa yuta adunay “ kagul-anan sa kanasuran, nga managkalibug” ang mga tawo “panguyapan sa kalisang.”—Lucas 21:25,26

“PANAHON SA MGA HENTIL”

Labi pa gayud nga importante sa saysay ni Lucas ang mga timailhan nga gilati ni Hesus sa iyang mga tinun-an isip tubag sa ilang mga pangutana mahitungod sa panahon sa iyang Ikaduhang Presensya ug ang kahumanan sa katuyoan sa Mesiyas, mao ang pahayag, “Jerusalem shall be trodden down of the Gentiles, until the times of the Gentiles be fulfilled.” (Luke 21:24) Dinhi ang Herusalem mao ang nagrepresentar sa nasud nga Israel ug iyang katawhan, nga diin niadtong higayona ilawom sa kamanduan sa Roma.

Giyatakan na sila— usa ka nasud nga gidaugdaug, nga atong nakita sa unom ka mga siglo. Si Hesus niingon nga kini magpadayon hangtud nga ang “panahon” sa mga Hentil matuman. Ang Griyegong pinulungan naghubad sa “panahon” nagpaila ug natudlo na nga panahon. Kini motugbang, sa atong pagtoo, sa pito ka “panahon” sa 2,520 ka tuig nga silot sa Israel nga diin ato na nga nahisgotan, nga gisulti sa Levitico 26. Ang katapusan niini nga “panahon” sa atong dugang nga pagpanabot, ingon man sa mga nalambigit nga mga panghitabo sa kasaysayan, nagtudlo kanato ngadto sa A.D. 1914.

Gipakita ni Hesus nga ang katapusan sa panahon sa mga Hentil madala ug kausaban sa kahimtang mahitungod sa mga Hebreohanon nga katawhan, ug nga mao kini ang usa ka timailhan sa iyang presensya. Sa kasaysayan, isip resulta niadtong unang gubat sa kalibutan nga nagsugod niadtong 1914, usa sa resulta niini mao ang Balfour Declaration niadtong tuig 1917, diin nahibalik ang

kagawasan sa nasud sa Israel sa tuig 1948. Dili na sila katawhan nga walay nasud ug pangagamhanan nga kaugalingon. Dili na sila dinaugdaug nga katawhan sa mga gingharian sa mga Henti.

Adunay lain nga aspeto ang propesiya ni Hesus nga pareho ra ka mahinungdanon---ang aspeto sa mga Hentil. Ang nasud sa Israel pagadaugdaugon hangtud nga ang panahon sa mga Hentil mahitabo. Kini siya magpakita nga ang panahon sa pagsakop sa nasud nga Israel mao ang panahon diin ang mga nasud nga mga Hentil gitugotan nga maghari sa walay babag ug ubos sa kasugoan sa Diyos. Si Apostol Pablo nag ingon, “Ang mga gahum pagbulot-an gikan sa Dios, ug ang mga anaa karon mga tinukod sa Dios.”—Roma 13:1

NAGSUGOD SA BABILONYA

Si Pablo dayag nga base sa iyang pag-angkon sa gipamahayag ni Propetang Daniel, nga nagsulti para sa Diyos, gihimo ngadto sa Haring Nebocodonosor sa Babilonya. Mao kadto ang panahon sa paghari ni Haring Nebocodonosor nga katapusang hari sa Juda—kadtong “dautang prinsipe sa Israel”---napapha ug ang nasud nailog sa Babilonya. Kini nga haring Hentil nagdamgo diin iyang nakita ang usa ka larawan nga sama sa tawo nga adunay ulong bulawan, dughan ug mga kamot nga pilak, mga paa tumbaga, mga bitiis puthaw, ug mga tiil ug tudlo sinagol nga puthaw ug yuta nga pulahon. Sa maong damgo, nakita sa hari ang usa ka bato nga gisapsap sa bukid nga walay mga kamot. Kini nga bato ang naglamparos sa larawan sa iyang tiil, nga maou hinungdan sa iyang pagkahulog, ug gipino kini sama sa pulbos. Ug ang bato mitubo hangtud nga nahimo kining dakong bukid nga mipuno sa tibook kalibutan.—Dan. 2:31-45

Gihubad ni Propetang Daniel ang damgo sa hari, giingnan niya ang hari nga ang “Diyos sa langit” naghatag kaniya ug gingharian. (bers 37,38) Dinhi, sa mismong panahon nga nahanaw ang kagawasan sa Israel, ug sa haring Hentil nga niulipon kanila, nga gihatagan sa Diyos ug katungod nga maoy una sa dugay nga panahong sunodsunod nga paghari sa mga Hentil hangtud nga mahuman ang panahon sa paghari sa mga Hentil. Gipasabot ni Daniel sa hari sa Babilonya nga ang uban mobatok,, nga girepresentahan, sa pilak, tumbaga ug puthaw sa larawan nga nakita niya sa iyang damgo.

Sa kasaysayan, mao kini ang Medo-Persia, Gresya,, ug Roma. Ug niabot ang pagka bahinbahin sa Imperyo sa Roma, nga gihulagway sa mga tudlo sa tiil. Busa ang maong propesiya sa larawan niabot hangtud sobra sa niaging usa ka siglo. Niadtong panahona, sa wala

pa ang Unang Gubat, kini nga mga “tudlo sa tiil” nagrepresentar sa nagka lain laing nasud sa Europa, nga gipamunuan pinaagi sa pagsunod sa mga naglingkod niini, mao gihapon ang naglangkub sa pagdumala sa mga Hentil nga gihatag kang Nebocodonosor.

Mahitungod sa bato nga naglapdos sa larawan sa iyang tiilan, si Daniel niingon, “Unya ang puthaw, ang yutang kolonon, ang tumbaga, ang salapi, ug ang bulawan, nadungan pagkadugmok, ug nangahimong sama sa tahop sa mga salog nga giukanan sa panahon sa ting-init; ug sila ginapadpad sa hangin, sa pagkaagi nga walay dapit nga nakita alang kanila: ug ang bato nga naglapdos sa larawan, nahimong usa ka dakung bukid, ug gipuno niini ang tibook kalibutan.” (bers. 35) Ang imperyo nga Babilonya nahulog sa kamot sa Medes ug Persia. Ang Medo-Persia nga imperyo naguba sa dihang napildi sa Gresya. Samtang ang Gresyo usab naguba sa dihang nailog sa Roma. Ug sa katapusan, ang Imperyo sa Roma nabahinbahin ngadto sa daghang mga probinsya---“tudlo sa tiil”---sa Europa.

Hinoon, gisulti ni Daniel nga ang bulawan, pilak, tumbaga ug puthaw nga larawan nagkadungan pagka buakbuak. Kini siya nagpakita dili larawan sa tagsatagsa ka gingharian, kondili sa usa ka butang nga komon sa nagsunodsunod nga gahum sa mga hentil, sugod sa Babilonya sa panahon ni Nebocodonosor ug natapos sa mga alaw sa nagkatibulaag nga Roma. Unsa man ang komon niini sa tanan mao kadtong gisulti ni Nebocodonosor pinaagi kang Daniel: “ Ang Diyos sa langit naghatag kaniya ug gingharian...Siya mao ang ulo nga bulawan.”

Kini nagpakita nga ang Babilonya nahimong ulo nga bulawan lamang sa dihang ang “Diyos sa langit” naghatag ug pagtugot nga maghari. Matood nga ang Babilonya anaa na kaniadto sa dugay na nga panahon saw ala pa kini nahitabo. Kining maong kahanayan, sumala pa sa gihulagway ni Pablo, nagpadayon hangtud sa mga sumusunod sa Babilonya. Ang matood niini nga kahulugan nasabtan ni Hesus ug mga tinun-an, apan sa kaulahian kini gituis ug giangkong nga “ang balaang katungod sa mga hari.” Kining mao nga pilosopiya sa balaang katungod sa mga hari gihuptan sa Europa hangtud nga kini naguba resulta sa Unang Gubat sa Kalibutan.

Sama nga ang Babilonya anaa na sa dihang wala pa madawat ang otoridad nga mangulo gikan sa “Diyos sa kalangitan,” aduna pa gihapon mga pangagamhanan sa Europa hangtud

karon sa may gatusan na katuig human sa 1914. Hinoon, wala na sila gituboy sa balaanong katungod sa pilosopiya sa hari.

Dili kini usa ka sulagma nga ang parehong panghitabo ug sinugdanan sa parehong higayon, nga maoy hinungdan sa pagkahulog sa balaang katungod sa mga hari, naghatod usab ngadto sa nasudnong kagawasan sa Israel sa nisobra ug tulo ka dekada. Kini nga mga makasaysayong kamatooran naghatag ug lig-on nga basehan sa pagkab-ot ug konklusyon nga nakita nato ang katumanan sa mga timaan nga gihatag ni Hesus.—“ang Herusalem pagyatakan sa mga hentil hangtud sa panahon nga matuman ang panahon sa mga hentil.” Matood nga ang tanang gisaad mahitungod sa paghiuli sa Israel wala pa natuman tanan, ug ang henti nga mga kanasuran naningkamot pa gihapon nga malikayan ang bug-os nga pagkahugno sa ilang sosyal nga kahan-ayan. Apan ang mga propesiya nga atong gisulti nagpunting lamang sa sinugdanan sa mga panghitabo, dili ang kahumanan. Matood, pagkakatingalahan gayud sa mga panghitabo nga nangagi sukad sa pagsugod sa katapusan sa hataas nga panahon sa “panahon sa nga Hentil.”

SIYA “KANSANG KATUNGOD MAO”

Kini nga mga panghitabo, ilabi na kadtong malukpanon nga imaging usa ka gatos ka tuig, naghatag ug daghang mga timailhan nga ang kinatumyan sa Diyos nga Mesiyanhong katuyoan nagakaduol na, ug ang gibayaw nga Hesus---“kansang ang katungod mao” ang paghari sa Israel ug tanang kanasuran—ania na nga dili makita. Kini nga mga panghitabo, ilabi na kadtong naglangkob sa imaging usa ka gatus ka tuig, naghatag ug daghang mga timaan nga ang kinatumyan sa katuyoan sa Diyos nga Mesiyanhon haduol na, u gang gibayaw nga Hesus—ang Siya “kansang katungod mao” ang pagdumala sa Israel ug tanang kanasuran—mao ang dili makita karon. Sa laing bahin, pinaagi kaniya matuman ang propesiya sama sa Salmo 2:9, diin, naghisot sa ginhariang hentil, nag-ingon, which, referring to Gentile kingdoms, says, “Pagadugmokon mo sila sa sungkod nga puthaw: Pagapulpugon mo sila ingon sa banga sa magkokolon.” Niini nga propesiya mahitungod sa nagkatibulaag nga Israel, ang Ginoo miingon, “Sa pagkamatuod uban ang kamot nga gamhanan, ug uban ang tinuy-od nga bukton ug uban ang kaligutgut nga binubo, ako magahari sa ibabaw ninyo. Ug panguhaon ko kamo gikan sa mga katawohan, ug tigumon ko kamo gikan sa mga kayutaan diin kamo gipatibulaag, uban ang kamot nga gamhanan, ug uban ang bukton nga tinuy-od, ug uban ang kaligutgut nga binubo.” —vss. 33,34

Ang katawhan sa Israel bisan dili na sila ulipon nga nasud, anaa gihapon sa dakong kalibog sa politikanhon ug ekonomikanhon sama sa laing nasud sa kalibutan. Ang susamang “kalibog” ug “kahadlok” nga mipuno sa kasingkasing sa mga Hentil magasamok usab kanila. (Lucas 21:25,26) Apan, hinoon dili kini mohangtud tungod kay ang kinatumyang katuyuan sa Diyos mao ang pagdala kanila ngadto sa “pagbugkos sa kasabutan.”—Ezequie. 20:37

Mao kini ang Bag-ong Kasabutan nga gisaad sa Diyos nga himoon uban sa “balay sa Israel, ug uban sa balay ni Juda,” nga diin iyang pagasulaton iyang balaod “sa Iing mga kasingkasing,” ug “sa mga parte nila sa ilawom.” (Jer. 31:31-34) Gipasabot ni Apostol Pablo nga kini nga kasabutan pagahimoon kon ang Manluluwas muabot na gikan sa Sio, ug magawagtang na sa pagkadili diyosnon.—Roma 11:26,27

Ang Sion o Zion, ang gigamit sa Kasulatan para maghulagway sa espiritoanong angang sa Mesiyanhong gingharian nga diin si Hesus mao ang mangulo. “Yet have I set my king [the one whose right it is] on my holy hill of Zion,” declares God. (Ps. 2:6) Sa Pinadayag 14:1, gipakita nga ang usa ka libo ug gatusan ug upat kauban ni Hesus didto sa bukid sa Sion. Mo kini sila ang mga matinud-anong sumusunod di Kristo niini karong panahon sa Ebanghelyo.

Ang usa diin ang “tanang gahum” gihatag “sa langit ug sa yuta” gipahamutang sa ibabaw sa simbolikanhonh bungtod sa Sion. (Mateo 28:18) Ang iyang matinud-anong mga sumusunod niining panahona ang ginatapok uban kaniya. Ang unang makadawat sa mga panalangin sa gingharian pinaagi sa nakumpleto nga Kristo, ulo ug lawas, mao ang mga matinud-anong nahibilin nga mga Hudeo, kadtong miila kang Kristo nga ilang Mesiyas ug moingon, “Dalaygon ang nagaanhi sa ngalan sa Ginoo’.” (Mateo 23:39)

Kini nga mga panalangin magtubod ug molukop hangtud sa tanang Israel ug ang tanan nga katawhan pagadalhon ngadto sa kapahulayan ug kalinaw diha sa Diyos, ug ngadto sa hingpit nga tawhanong kinabuhi—depende sa kamasinundanon sa kasingkasing sa matarong nga balaodnon sa gingharian. Sa atong nakita na, kining mahimayaong katumanan sa Mesiyanhong katuyuan haduol na. Gani ang pasiunang buluhaton padayon na nga ginahimo. Ang daan ug dalo nga kinaiyahan sa nahulog nga katawhan gakahugno na. Ang Israel ginatigom na pagbalik ug giandam, bisan paman anaa pa siya sa kawalay pagtoo ug taliwala sa dakong kasamok. Sa pag gamit sa sinultihan, ni Pablo, sa dili

madugay sila “makadawat.” Miingon siya “Unsa pa man gayud kondili nga ang pagdawat kanila mosangpot ngadto sa kinabuhi gikan sa kamatayon? Para sa katawhan sa ug sa katapusan para sa tanang katawhan. (Roma 11:15) Nan, maglipay na kita, nga niabot na Siya “kansang katungod mao,” ug nga sa dili madugay “ang iyang pangagamhanan ug kalinaw” wala nay katapusan—Isaias 9:7

Pasidunggi Ang Dios Diha Sa Imong Lawas

Yabeng Bersikulo: **Gusto sa langitnong Amahan nga**
“Wala ba kamo masayud ang Iyang piniling katawhan niining
nga ang inyong lawas kasamtangang kapanahonan, ang mga
templo sa Espiritu konsagradong sumusunod ni Cristo,
Santo nga nagapuyo mapadayonong magmatinud-anon ug
sa sulod ninyo, ug nga magahigugma Kaniya sa hilabihan
kini inyong nabatongan gayod. Sila gihatagan ug usa ka “bag-
gikan sa Dios? Kamo ong hunahuna,” kon diin sa pagkakaran
dili na inyo sa inyong nagapuyo pa sulod sa daang lawas
kaugalingon?”—I nga unod. Kini nga lawas mao ang
Corinto 6:19

Napiling Sulat: I ug kinahanglan kini nga magapadayon
Corinto 6:12-20 isip balaang sangtuwaryo. Busa, ang
matag matinud-anon, konsagradong anak

sa Dios ginaila nga “pulo-y-anan” alang sa Langitnong Amahan ug sa Iyang Anak nga si Hesu-Kristo, pinaagi sa nagpuyo nga gahum ug impluwensiya sa Espiritu Santo.

Adunay mga kinahanglanon nga angay matubag diha sa pagpadayon sa atong mga kaugalingon diha sa hustong kondisyon ingon nga puloy-anan sa Dios. Sa atong pagtinguha nga magalakaw sa mga dalan sa Dios, kinahanglan nga ipakita nato ang pagdayeg sa Iyang pagkahalangdon, makasabot sa atong kakulangon kung wala ang Iyang pag giya, ug unya ipakita ang atong gugma ug pagtahod alang sa Iyang manggihatagon uyamot nga pagtabang. Kinahanglan nga magatan-aw kita halayo gikan sa atong kaugalingong mga hunahuna ug mga plano, ug tugotan ang atong mga hunahuna nga magapuyo sa kaanindot sa kinaiya sa Dios, ug ang kinaadman sa Iyang mga pag giya. Kini ang mahimong hinungdan nga kita makabaton ug hustong pagtahod alang sa Ginoo ug sa Iyang langitnong mga paghan-ay.

“Ang pagkahadlok [pagtahod] kang Jehova maoy sinugdan sa kaalam.” (Panultihon 9:10) Ang pulong “kahadlok” dinhi niini nga bersikulo nagkahulogan nga “pagtahod.” Kinatas-an nga pagtahod

alang sa Dios mao ang usa sa labing mahinungdanong kinaadman nga gikinahanglan alang sa pagbaton sa Iyang Espiritu nga magapuyo sulod kanato. Sanglit kini giisip man nga “sinugdanan” sa kaalam, nagpasabot kini nga sa pagtubo sa atong pagtahod alang sa Dios, mao man usab ang atong kinaadman, ilabi na nga masabtan nato pag-ayo ang Iyang kinaiya.

Ang pagtahod mahinungdanon kaayo sa atong pagpakiglambigit, ug pagpangalagad alang sa Langitnong Amahan. Kini gitudlo kanato sa Deuteronomeo 10:20, diin nagaingon: “Mahadlok (magtahod) ka kang Jehova nga imong Dios; kaniya mag-alagad ikaw; kaniya makighiusa ka, ug pinaagi sa iyang ngalan manumpa ka.” Sa lain nga bahin sa kasulatan giingnan kita: “Kahadloki ang Dios, ug bantayi ang iyang mga sugo; kay kini mao ang tibook nga katungdanan sa tawo.” (Eccl. 12:13) Kini nga mga pulong nagpakita kon unsa ang gibug-aton o ka-seryoso sa pagkinabuhi ug usa ka kinabuhi nga makapahimuot ngadto sa Langitnong Amahan. Ang pagbaton niini nga pagtahod nagkinahanglan nga magpabiling maputli ang atong mga kasingkasing ug mga motibo. “Ampingi ang imong kasingkasing sa tanang pagsingkamot; Kay gikan niini magagula ang dagkung butang sa kinabuhi.”—Panultihon 4:23

Lain pang importanteng punto nga angay hinumduman gikan sa atong Yabeng Bersikulo mao nga kini naghisgot mahitungod sa atong lawas gikan sa panglantaw sa usa ka bag-ong relasyon diha kang Cristo. Wala na giisip sa Dios ang atong lawas ingon nga “templo” sa dili perpekto nga tawhanong unod uban sa daghan nga mga kahuyangon ug mga kapakyasan niini. Hinuon, giisip kita Niya ingon nga “bag-ong binuhat... diha kang Cristo.” (II Cor. 5:17; Gal 6:15) Aron maangkon kini nga kahimtang, naghimo ug probisyon ang Dios nga ang atong dili hingpit nga unod “ginatabonan... sa kopo sa [katarong ni Jesus].—Isa. 61:10

Tungod kay “gitabonan man” kita sa kopo sa katarong sa Manluluwas, wala kini nagpasabot nga wala na gyod kitay pagabuhaton. Kinahanglan nga magkinabuhi kita uyon sa kinaiya ni Jesus—nga pinaagi kaniya ginatabonan kita sa merito (bili) sa iyang dugo. Kinahanglan nga higugmaon nato ang Dios sa tibuok natong kasingkasing, hunahuna, ug kusog. Ang atong mga panahon, mga talento, impluwensiya, bahandi, ug tanan nga anaa kanato iya man sa Dios, aron pagagamiton alang sa Iyang kadungganang ug kahimayaan. Kinahanglan “maghigugmaay usab kita sa usa’g usa,” ug kon ato kining ginabuhat, “Ang Dios nagapuyo sulod kanato,” ingon nga templo sa Iyang Espiritu Santo.—I Juan 4:12

Ang Gugma Nagapalig-on

Yabeng Bersikulo:
“Mao lamang nga
kinahanglan imong
pagabantayan
nga kining imong
kagawasan
dili mahimong
kapangdolan sa mga
mahuyang.”—I
Corinto 8:9

Napiling Sulat: I
Corinto 8

Tataw kaayo nga gihatagan ug kahulogan ang gugma diha sa Kasulatan pinaagi sa mga buhat niini. Ang Bibliya naghigot mahitungod sa mga buhat sa pagkamaayo, paghatag ug hinabang ngadto sa mga nagkinahanglan, ug kinatibuk-ang panagdait alang sa tanang mga tawo. Bisan gani niadtong anaa sa kalibutan, daghan man ang tiud-anay nga matandogg sa mga mahigugmaong kawsa ug magabuhat ug mga butang diha sa pagkamanggihatagon isip resulta niini. Gipahinumdoman kita sa diskorso ni Apostol Pablo mahitungod niini nga panulun-an sa gugma ingon nga gipakita sa mga pulong, “[Ang gugma] mapailubon, ug mapuangoron; [ang gugma] dili masinahon; [ang gugma] dili tigpanghambog, dili mapasigarbohon... wala magakalipay sa mga buhat nga dili matarong, hinonoo nagakalipay kini sa mga butang nga maminatud-on; mopailub sa tanang mga butang, motoo sa tanang mga butang, molaum sa tanang mga butang, moantus sa tanang mga butang. [ang gugma] wala gayuy pagkatapus.”—I Cor. 13:4,6-8

Ang leksyon karong adlaw, nga anaa sa 1 Corinto 8, ang Apostol Pablo nigamit ug panig-ingnan nga nahiuyon sa iyang panahon aron sa paghulagway sa kamahinungdanon sa gugma. Ubos sa han-ay sa Daang Kasabotan sa Balaod, ang mga Judeo gisugo nga mag-oberbar ug mga ordinansiya kabahin sa pagkaon nga ilang pagakan-on. Partikularmente, adunay mga pagkaon nga ginadili gayod nga pagakaonon. Gipasabot ni Pablo nga kon ang usa ka sumusunod sa balaod niduol ngadto kang Cristo, dili na nila kinahanglan pang sundon kini nga mga kamandoan. Gawason na sila karon gikan niining mga “kaulipnan” ug aduna nay “kagawasan diha kang Cristo.” Apan, sa giingon na ni Pablo sa atong Yabeng Bersikulo, kini nga kagawasan dili gamiton kon ugaling makapandol sa uban. Sa ingon niana nga mga kaso, ang gugma kinahanglan mao gayod ang magpatigbabaw. Sa iya nang ginaingon sa Bersikulo 1, “ang kahibalo magapaburot, apan [ang gugma] magapalig-on.”

Ang kamahinungdanon sa gugma alang sa sumusunod ni Cristo dili gayod pwedeng pasubrahan. Aron kita makabaton niana nga gawi sa matag adlaw, kinahanglan nga magmakugihon kita diha sa “pagbihag sa tanang panghunahuna aron kini magmasinugtanon kang Cristo.” (II Cor. 10:5) Nga kutob sa mahimo manlimbasog kita nga sa kanunay maputli ang atong mga kasingkasing ug mga panghunahuna nga masinugtanon kang Cristo nga panig-ingnan sa gugma, wala gayod untay lawak sa paghunahuna ug dautan batok sa isigkatawo. Aron makab-ot kini nga hataas nga panag-ingnan nagkinahanglan ug grabeng paningkamot ug pagbansay. Gisultihan kita ni Pablo, “Buhata kanunay ang maayo. Kining mga butanga maayo ug makapalambo alang sa mga katawhan.”—Tit. 3:8

Isip mga anak sa Dios, ang paglambo sa gugma dili lamang atong hunahunaon ingon nga atong unang responsibilidad ug pribilihiyo, apan kini kinahanglan magapadayon sa matag adlaw sa atong paglakaw. Gani, mao man kini ang kahumanan sa atong mga pribilihiyo dinhi nga bahin sa tabil [niining kinabuhia]. Busa, gikinahanglan nga isilsil kanunay sa atong mga kasingkasing ug hunahuna ang ingon niana nga pahimangno: “Himoa nga ang gugmang minagsoon magapadayon diha kaninyo,” ug “Tahura ninyo ang tanang tawo. Higugmaa ninyo ang kaigsoonan.” (Heb. 13:1; I Pedro 2:17) Ang kinauyokan sa gugmang minagsoon mao ang kalidad sa panaghigala, busa gipahinumdoman usab kita nga “Ang usa ka higala mahagugma sa tanang panahon.” (Panultihon 17:17) Maingon nga ang mga hunahuna magmadagayaon niini nga mga importanteng prinsipyo sa gugma, maabot kita sa pagkaamgo nga ang atong mga pulong ug mga buhat kinahanglan nga nahiuyon usab sumala sa gugma, pagkamaayo, ug konsiderasyon alang sa tanan, “ilabi na kanila nga anaa sa panimalay sa pagtuo.”—Gal. 6:10

Sa libro ni Jude atong mabasa, “Apan kamo, mga hinigugma, kinahanglan managtubo diha sa inyong balaan uyamot nga tinoohan.” (bersikulo 20) Mahinungdanon kaayo kini, sanglit nagtudlo man kini nga ang kinaiya, nga girepresntahan sa kalidad sa gugma, kinahanglan nga “pagatukoron” ibabaw sa malig-on nga sukaranan sa pagtoo, ang “pagtuo sa makausa ra ug sa dayon gitugyan ngadto sa mga balaan.” (Bersikulo 3) kay sinangkapan naman, kinahanglan magasunod kita nga masinugtanon sa mga pulong sa atong Ginoo, “Higugmaa ang Ginoo nga imong Dios sa tibuok mong kasingkasing, ug sa tibuok mong kalag, ug sa tibuok mong salabutan. Mao kana ang daku ug unang sugo. Ug ang ikaduha sulosama ra, nga mao kini, Higugmaa ang imong isigkatawo sama sa imong kaugalingon.”—Mateo 22:37-39 ■

Pagpakigbatok sa Tentasyon

Yabeng Bersikulo:
“Walay pagsulay nga
moabot kaninyo nga wala
usab nahiagoman sa ubang
mga tawo. Apan kasaligan
ang Dios sa iyang saad
nga dili niya tugotan nga
sulayan kamo labaw sa
inyong maantos. Ug kon
moabot ang mga pagsulay
kaninyo, maghatag siyang
pamaagi aron maantos
***niyo kini.*”—I Corinto**
10:13

Napiling Sulat: I Corinto
10:12-22

Ang Dios dili magatintal “sa datan.” Ang lain nga kahulogan nga nalakip sa pulong nga “tintal” mao ang “pagsulay,” “pagsusi,” o “pagmatuod.” Kini mao ang kahulogan sa tentasyon nga gihisgotan sa atong yabeng Bersikulo. Ang Dios, tinuod, nagmatuod kanato ug nagatugot ug mga kasinatian nga moabot aron sa pagsulay kanato. Iya pa gani nga gi-monitor kini nga mga butang, sa ginaingon na sa atong teksto. Apan, wala gayod Siya nagdani kanato diha sa pagpakasala.

Si Satanas mao ang matuod nga maninintal sa katawhan aron mobuhat ug dautan, naninguha sa paglit-ag ngadto sa sayop nga mga dalan ug dautan nga pagkinabuhi. Siya usab ang kaaway sa mga sumusunod ni Cristo, ug nisulay sa pagdani kanato ilawom sa iyang impluwensiya pinaagi sa atong huyang nga tawhanong kinaiyahan. Sa ato nang nakita gikan sa mga pulong sa atong teksto, sa laing bahin, ang Langitnong Amahan nagapadayon nga nagabantay kanato. Tabangan kita Niya nga dili mahulog kon masinugtanon lang kita sa Iyang mga pag giya ug naningkamot nga makapahimuot Kaniya sa tanang mga butang.

Aron atong masul-ob ang kinaiya ni Cristo nagkinahanglan nga usbon nato ang atong mga panghunahuna gikan sa pagkaunodnon ngadto sa pagka-espirituhanon. Kini nga kausaban gikinahanglan nga magaagi diha sa dalan sa pagsulay ug pagmatuod, ug usahay bisan pa diha sa “masakit nga mga pagsulay,” aron nga ang atong pagtuo ug kalawomon sa atong konsagrasyon hingpit nga masiguro sa atubangan sa Dios. Niini moabot ang pagkaamgo nga walay malungtarong bili dinhi ning ibabaw sa yuta o sa atong unod nga angay natong tinguhaon. Si Pablo nagaingon, “Isentro ninyo ang inyong mga hunahuna sa mga butang nga langitnon, dili sa mga butang nga kalibutanon.”—Col. 3:2

Sa sunod nga Bersikulo gisultihan kita nga ang atong “kinabuhi ginatago na diha sa Dios uban ni Cristo.” (Bersikulo 3) Ang atong kinabuhi “ginatago uban kang Cristo” tungod kay ang plano sa Langitnong Amahan alang sa atong pagsulay ug pagmatuod ginahingpit man diha sa basehan sa bili sa lukat ni Cristo, diin naghimo kanatong matarong. Pinaagi sa grasya sa Dios “gidawat kita Niya diha sa Iyang pinalanggang Anak.” (Efeso 1:6) kay gidawat man kita, atong mmabatonan ang saad: “Karon mga anak kita sa Dios.” (I Juan 3:2) Sa sunod nga Bersikulo, nagpadayon si Juan: “Busa ang matag usa nga may paglaom nga sama niini diha kang Cristo kinahanglan nga hinlo ug kinabuhi ingon nga si Cristo hinlo.” Aron makabenepisyo gyod ppag-ayo gikan sa mga pagsulay nga gihisgotan sa atong pang-ableng teksto, ug mabatokan ang mga tentasyon sa kaaway sa pagpakasala, kinahanglang magpadayon kita sa paghimong putli sa atong mga kasingkasing ug mga hunahuna, hinloan nato ang atong mga pagkinabuhi, ug magasunod sa “doktrina ni Cristo.”—II Juan 9

Adunay direkta nga relasyon diha sa pagkamatinud-anon ilawom sa mga pagsulay, ug ang pagpakig-ambit uban sa atong Ginoong Jesus sa iyang umaabot nga gingharian alang sa pagpanalangin sa tawhanongpamilya. Pinaagisa atong mga pagsulay sa pagkaron nga nakakat-on kita nga mamahimong maluluy-on ug simpatikong mga Labawng Pari. Ilabihan nga kaluoy ug simpatiya ang gikinahanglan sa sunod nga kapanahonan samtang ang katawhan hinay hinay nga pagadad-on ngadto sa kahingpitan sa hunahuna, kasingkasing, ug kinaiya. Busa, alang sa mga konsagradong katawhan sa Ginoong karon, wala gayud ubos sa atong maayong pagpaningkamot nga mamahimong balaan, ug sa pagpaninguha sa pagwagtang sa mga kahuyangon sa unod, ang madawat sa panan-aw sa Dios. ■

Pangitaa Ang Mga Kaayo Nga Anaa Sa Ubang Tawo

Yabeng Bersikulo: “*Unya unsa man, mga igsoon? Inigtigum ninyo, ang matag-usa andam na nga may alawiton, may pagtulon-an, may pinadayag, may igasultig dila, o hubad sa kahulogan niini. Ipahimo ang tanan alang sa pagpalig-on.*”—*I Corinto 14:26*

Napiling Sulat: I Corinto 14:13-26

ninyo nga ang adlaw sa paghukom nagakahiduol na.” (Heb. 10:24,25) Ang mga pulong sa Bersikulo 24 gikan sa “Wilson’s Emphatic Diaglott” ingon niini pagkasulti: “Ug kinahanglan nga atong pagadad-on o pagasapnayon ang matag usa diha sa atong hunahuna, alang sa paghagit sa gugma ug maayong mga buhat.”

Kini nga mga pulong gipamulong alang kanila kinsa nisulod sa usa ka relasyon ssa kasabotan diha sa Dios. Ang gihunahuna sa Apostol mao nga ang tinguha sa pagdasig sa matag usa paingon sa direksyon sa “gugma ug maayong mga buhat” mao unta ang tumong sa Cristohanong panagtigum, ug ang katuyoan kung diin ang mga sumusunod sa Agalon managtigum. Gani, dili man kita makahimo sa pakdasig sa usa’g usa kon kita dili managsuod. Sa laing lugar giingnan kita, “Tipuna sa tingub ang akong mga balaan nganhi kanako, Kadtong mga nanagbuhat ug tugon uban kanako pinaagi sa sakripisyo.” (Salmo 50:5) Bisan tuod ang hingpit nga “panagtigum” sa mga balaan mahitabo gawas na sa tabil [didto na sa unang pagkabanhaw], bisan karon naa kitay pribilihiyo nga makigsandurot

uban kanila nga “managsama ug bililhong pagtoo.”—II Pedro 1:1

Nagkinahanglan kitang tanan sa tabang ug pagdasig nga nagagikan sa panagtigum “alang sa paglig-on.” Sa Efeso 4:4-6, si Pablo nagpahinumdom kanato sa espiritu sa pagkahiusa nga angay nga makapaaghat sa atong panagsandurot ug panag-uban. Niuna siya sa pagsulti, “Adunay usa lamang ka lawas”—si Cristo, ang ulo, ug kita, iyang mga miyembro sa lawas. Adunay “usa lamang ka espiritu”—ang Espiritu Santo, diin nagagiya kanato. Adunay “usa lamang ka paglaom sa imong pagtawag”—ang paglaom nga magmatinud-anon bisan hangtud sa kamatayon. Adunay “usa lamang ka Ginoo”—ang atong Manluluwas nga si Cristo Jesus. Adunay “usa lamang ka pagtoo”—pagtoo sa bili sa lukat ni Jesus. Adunay “usa lamang ka bautismo”—bautismo ngadto kang Cristo. Sa katapusan, adunay “usa lamang ka Dios ug Amahan sa tanan”—ang atong mahigugmaon nga Langitnong Amahan, kinsa “labaw sa tanan.”

Sa mga bersikulo nga gikutlo ganina gikan sa Hebreo 10:24,25, si apostol Pablo nihimo ug lain na usab nga mahinungdanong pamahayag. Siya nagsulti kanato nga ang atong panagtigum ug panagsandurot uban sa usa’g usa, alang sa katuyoan sa paghagit diha sa gugma ug maayong mga buhat, labi pang bililhon samtang atong “nakita nga nagkaduol na ang adlaw.” Kini nga “adlaw” mahimong usa ka panahon nga moabot diin ang mga katawhan sa Ginoo, tungod sa kahimtang dinhi sa yuta, wala na unyay kahigayonan nga mag-uban sa pagtigum. Mahimo nga kini usab ang “adlaw” alang sa matag usa kanato sa dihang dili na kita makahimo sa pagtigum tungod sa balatian o laing mga panghitabo. Bisan unsa pa na nga “adlaw nga moabot”, magmalig-on ug magmadasigon kita nga mag-uban sa pagbuhat “alang sa paglig-on,” ang paghinumdom sa kinaadman niini nga mga pulong: “Bisan unsa ang hikaplagan nga buhat sa imong kamot, buhata kana uban ang imong kusog.” Eccl. 9:10

Si Jesus hatag ug perpektong panag-ingnan alang kanato mahitungod sa atong leksyon. Kanunay sa iyang pagpakig-uban sa iyang mga tinun-an nagtinguha gayod siya sa pagdasig kanila diha sa positibo nga paagi diha sa gugma ug mga maayong buhat alang sa usa’g usa ug alang sa Dios. Magmadasigon usab unta kita. “kon aduna may pagkadinisig diha kang Cristo, kon aduna may pagkadinisig diha sa gugma, kon aduna may pakig-ambitay diha sa Espiritu, kon aduna may pagbinatiay sa kalomo ug pagkinaloy-anay, hingpita ninyo ang akong kalipay, pinaagi sa inyong paggawi nga magkasinabtanay, nga managbaton sa samang pagbati sa paghigugma, sa samang panghunahuna ug katuyoan.—Filipos 2:1,2 ■

